

DE BOER OP

Klucht in drie bedrijven

door

STEFAN BOM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BOER OP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEFAN BOM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Rie - gezellige vrouw van in de vijftig jaar.

Henk - man van Rie. Ook in de vijftig.

Lia - jonge vrouw van ongeveer 25 jaar.

Ton - man van Lia. Ook ongeveer 25 jaar.

Harm - boer en eigenaar van de kampeerboerderij.

Wilma - dochter van Rie en Henk. Ongeveer 30 jaar.

John - man van Wilma. Ook ongeveer 30 jaar.

Gertrude - stadse, wat omhooggevallen dame van in de veertig jaar.

Wilhelmina - ook een stadse dame van in de veertig jaar.

Marie-Jose - het derde lid van de wandelclub uit de stad. Ook in de veertig.

DECOR:

Het stuk speelt zich af op een veldje van een kampeerboerderij. Links staat de (niet zichtbare) caravan met de (wel zichtbare) voortent van Rie en Henk. Recht voor en rechts tussen de coulissen is een denkbeeldig meer waaraan dit veldje ligt. In de loop van het stuk komen er tenten bij. Rechts voor de tent van Lia en Ton, met de uitgang wat naar rechts. In het midden de excentrieke bloemetjestent van Gertrude, Wilhelmina en Marie-Jose.

TIJD:

EERSTE BEDRIJF: speelt zich af in de vroege middag.

TWEEDE BEDRIJF: is dezelfde dag, 's avonds rond een uur of acht en aan het eind midden in de nacht.

DERDE BEDRIJF: is de volgende dag rond een uur of half elf.

EERSTE BEDRIJF

Henk: Dat is lang geleden Rie, dat wij eens samen er op uit zijn getrokken. Dat is echt in jaren niet gebeurd. Ik kan me tenminste de tijd niet heugen.

Rie: Overdrijven ben je altijd al goed in geweest Henk. We zijn vorig jaar nog weggeweest. Met het Pinksterweekend.

Henk: Twee jaar geleden Rie.

Rie: Nee Henk, het was vorig jaar. Vlak na de 50e verjaardag van Nelleke.

Henk: Die is ondertussen toch alweer 53?

Rie: Wel nee man. Die is net 51. Vlak voordat we weggingen vorig jaar vierde ze haar 50e.

Henk: En zo is het cirkeltje weer rond. Op die manier heb je ook altijd gelijk.

Rie: Als je dat maar weet.

Henk: Het is echt al veel langer geleden Rie. Ik kan het me nog herinneren als de dag van gisteren.

Rie: Dan zal het ook vast niet zo lang geleden zijn als je zegt.

Henk: Hè? Ach, krijg wat aan je lip. Gelijk zul je toch hebben. Maar goed. Wat maakt het ook uit. Als je maar weet dat het langer is geleden.

Rie: En nou is het genoeg. Laten we maar genieten van wat we nu hebben. Kijk om je heen. De rust, de natuur. De komende dagen hebben we heel wat om naar uit te kijken. Koffie?

Henk: Lekker.

Rie gaat de voortent van caravan in om koffie te halen. Henk pakt een krant om daar vervolgens helemaal in op te gaan. Rie komt weer op en zet een mok koffie op het campingtafeltje. Ze zet er ook een punt appeltaart met slagroom bij. Zelf gaat ze van de koffie en taart genieten. Het is even een poosje stil.

Rie: Drink je koffie warm op.

Henk: Hm, hm. *(gaat verder met het lezen van de krant. Het is weer een poosje stil)*

Rie: Lenneke heeft vorige week trouwens besloten een cursus Frans te gaan volgen. Je weet dat zij en Frans elk jaar op vakantie gaan naar Frankrijk. Met de kinderen was het er nooit van gekomen. Nu die de deur uit zijn wilde ze eens heel wat anders gaan doen. Je koffie Henk. Op het Marcuscollege was nog een plekje open voor de woensdagavond. Ik vind het wel een ouderwets gebouw, maar wel leuk voor Nelleke dat ze dat is gaan doen hoor. Henk, je koffie. Stel je

voor, ben je 53, ga je nog Frans studeren. *(terwijl Rie doorratelt valt Henk langzaam in slaap. De krant zakt langzamerhand over zijn hoofd)* Ja, Frans vroeg zich af of het nu wel echt nodig was. Tenslotte heeft Frans zich met zijn Frans al die jaren best weten te redden met Nelleke in Frankrijk. Maar je kent Nelleke hè. Die weet wat ze wil. En geef haar nou eens ongelijk. Koffie! Dat Frans van Frans was nou ook niet zo zo. Eigenlijk ging dat maar een beetje met Frans zijn Franse slag. *(Rie lacht om haar eigen grapje. Ze bemerkt dat Henk niet reageert. Roept dan, flink wat harder)* Henk, je cafe au lait!

Henk: He? Oh, ja. Lekker rustgevend he, kamperen bij de boer.

Rie: Ja, ja.

Henk *(begint aan zijn taart en koffie)*: Zeg Rie, je hebt koffiemelk op de appeltaart gemorst.

Rie: Welnee man. Dat was de slagroom. Nou, je koffie zal ook wel weer koud zijn. Zal ik even nieuwe halen?

Henk: Niet nodig. Van koude koffie word je mooi zeggen ze.

Rie: Krijg je krullen bedoel je.

Henk: Nee, word je mooi.

Rie: Man, jij drinkt je koffie altijd koud, en ik kan nou niet zeggen dat à..

Henk: Krijg je mooie krullen. Genoeg maar weer.

Rie *(loopt naar Henk met haar klapstoeltje, zet deze naast hem neer en pakt Henk zijn hand vast)*: Je weet toch dat ik niet met je getrouwd ben om je uiterlijk, maar om wat er van binnen zit. Ik heb altijd van je gehouden. Vanaf het allereerste moment dat ik je ontmoette à..

Henk: Tussen de varkens.

Rie: He gek. Laat mij nou eens even romantisch zijn. Ik meen het schat. Jij bent het altijd voor me geweest. Nog steeds!

Henk: Weet ik toch.

Rie wil Henk zoenen, maar de klapstoeltjes zijn niet op deze actie voorbereid. Ze slaan beiden achterover, uit beeld, de voortent in. Op dat moment komen aan de andere kant van het toneel Ton en Lia bepakt en bezakt op.

Ton: Dit lijkt me wel wat. Met de uitgang naar het water. Een romantisch zicht naar het meer.

Lia: Zullen we eerst die krengen eens van ons rug hijsen? Ik sjouw me al uren een breuk.

Ton: Des te meer waardeer je het als hij af gaat.

Lia: Zal best. Maar dat moment is nu anders wel aangebroken. Help eens even.

Ton *(helpt haar van de rugzak af)*: Vind je het een goed idee om de tent

zo neer te zetten?

Lia: Ik vind alles best, als ik hem maar niet meer op mijn rug hoef te hebben. Hè, hè, nu eerst even rustig zitten.

Ton: Jij hebt anders niks te mopperen dame. Ik zeul hier de echte zware dingen met me mee.

Lia (*op Ton af, uitdagend*): Daar heb ik je toch voor meegenomen schat. (*ze geeft hem een lange kus, gaat om zijn nek hangen en tilt zelfs haar benen even op*) Mijn Tarzan. (*Ton stoot een oerkreet uit en wil Lia bespringen*) Eerst de tent, beertje van me.

Ton: Goed, goed. (*ontdoet zich nu ook van zijn rugzak*) Kom maar op met de handel dan.

Beiden gaan in de weer met de spullen en zetten een tentje op. Dit gaat, duidelijk voor het publiek, niet eenvoudig. Henk en Rie, die al een poosje in hun voortent hebben staan kijken komen nu weer op. Ton en Lia zijn zo druk bezig met de tent dat ze Henk en Rie voorlopig even niet in de gaten hebben.

Rie: Kijk nou Henk. Hebben we vroeger ook niet zo staan otteren? Romantisch hè?

Henk: Romantisch? Het is gewoon aandoenlijk om die twee zo te zien stumperen.

Rie: Dat is waar. Weet je nog hoe dat bij ons ging? Er ging van alles fout en op het laatst kon je bijna niks meer van elkaar verdragen.

Ton en Lia zijn al die tijd inderdaad aan het modderen en overleggen. Lia en Ton liggen ergens in het tentje met het doek over hen heen. We horen Ton nu zeggen:

Ton: Nee Lia, die staaf moet je er zo niet inschuiven, anders komt ie nooit omhoog. Er zit daar een lipje, en daar moet je het puntje van die staaf in steken. Als dat zit kan je het hele handeltje op spanning trekken.

Lia (*beetje boos*): Wat denk jij dat ik hier al die tijd lig te proberen. Je werkt ook niet mee jij. Als ik hem er in wil steken begin jij al aan de andere kant te sjoeren. (*Ton en Lia modderen nog wat verder. We horen Henk en Rie weer*)

Rie: Kijk, dat bedoel ik dus. Ik kreeg vroeger ook altijd de schuld. Volgens jou kon ik geen tent opzetten.

Henk: Is ook zo. We hebben niet voor niets een sleurhut gekocht.

Rie: Kijk nou toch Henk, hoe dat gaat bij die twee.

Henk: Je hebt gelijk Rie, zullen we maar een handje toesteken?

Rie (*met een alleszeggend speels lachje*): Nog even Henk. Laten we nog heel even genieten van deze herinnering aan onze eigen tijd.

Henk: Jij bent nog erger dan ik dacht. (*Henk loopt naar Ton en Lia*) Kan ik jullie soms ergens mee helpen? (*Ton en Lia door elkaar, maar Lia duidelijk de overhand*)

Ton: Nee hoor, we redden het wel.

Lia: Graag meneer. We hebben er nog niet echt veel kaas van gegeten.

Rie: Willen jullie soms eerst een kopje koffie? Ik heb nog staan.

Lia: Als dat zou kunnen. Ik heb daar eigenlijk best trek in. Ton?

Ton: Nou, vooruit dan maar. Die tent kan ook wel even wachten.

Rie: Oh, die zet Henk wel even op. Die heeft toch net zijn koffie op. Niet waar Henk!

Henk: Eh, ja hoor. Kan ik best even doen. Ben ik wel gewend.

Henk gaat aan de slag met het tentje. Al snel wordt duidelijk dat het Henk ook niet zal lukken in zijn eentje. Intussen gaat de conversatie van de anderen gewoon door.

Rie: Zo. Ga maar lekker even zitten. Jullie zullen best wel moe zijn van al dat gesjouw. Hoe hebben jullie de koffie?

Lia: Suiker en melk graag.

Ton: Helemaal zwart, lekker makkelijk.

Lia: Daar wordt hij knap van.

Rie: Oh ja? Volgens mij is dat van koude koffie hoor. (*de koffie wordt ingeschonken*)

Ton: Ook goed. Maakt trouwens toch niet veel meer uit want getrouwd zijn we toch al.

Lia (*lachend*): Nou ja zeg. Of dat er wat mee te maken heeft.

Rie: Ik hoor het al. Jullie zijn redelijk aan elkaar gewaagd. Zo, nu zal ik me eerst maar eens even voorstellen. Ik ben Ria Rotteveel uit Delft. Maar iedereen zegt altijd gewoon Rie. En die daar is mijn man Henk. (*nu ziet ze de ploeterende Henk*) Ach, nee, moet je nou toch eens kijken. (*roept naar Henk*) Hé, opschepper, wil het niet lukken?

Henk: Niet echt. Kom eens even meedenken Rie. Zo moeilijk hoeft het toch niet te zijn zeg. (*Rie gaat naar Henk*)

Rie: Blijven jullie maar even zitten hoor. Ik ben zo weer terug.

Henk: Kijk Rie, je hebt hier zo'n uitklapbare staaf, en die moet je hier insteken en dan in zo'n lipje steken à.. (*dit gesprek gaat wat zachter verder terwijl beiden de tent nu daadwerkelijk opzetten*)

Lia: Kijk nou Ton. Nu zijn die twee lieve, oude mensen onze tent aan het opzetten.

Ton: Het lijkt wel op vroeger. Toen zette mijn ouders ook altijd mijn tentje

op.

Lia: Moeten we niet even gaan helpen? Eigenlijk is dit te gek zo.

Ton: Wel nee joh. Die twee genieten er van. Oude tijden herleven voor ze.

Ton en Lia drinken hun koffie. Nu speelt zich een soort gelijk tafereel af als even hiervoor met Ton en Lia, met dien verstande dat aan het einde van de komende woordenwisseling de tent staat.

Rie: Luister Henk. Je vraagt toch niet voor niets of ik je wil komen helpen. Luister dan ook eens naar me.

Henk: Mens ik doe nooit anders.

Rie: Als ik je nou toch zeg dat je die staaf gewoon in dat lipje moet steken, dan trek je de hele boel op spanning en dan hoef je alleen de haringen nog maar te doen.

Henk: Ach wat. De enige haring die jij ooit in je handen hebt gehouden is zoute haring, tijdens je eerste zwangerschap.

Rie: Trekken Henk, gewoon trekken. *(de tent komt overeind)* Zo die staat. Nou, zo moeilijk was dat toch niet? Fluitje van een cent. En wat betreft die haring eh.. jou krijg ik nog wel een keertje mannetje. Desnoods begin ik *(wrijft over haar buik)* nog een keer opnieuw.

Henk: Bewaar me zeg. Ik ben blij dat de laatste net de deur uit is. Ik neem meteen mijn woorden terug.

Rie: Te laat eh.. *(zegt dit met meer nadruk dan zomaar als grapje)*

Henk: Hè?

Rie: Laat maar. *(eigenaar van het terrein, boer Harm, komt op, overziet situatie en spreekt Ton en Lia aan)*

Harm: Da's nou ook wat. Dat jullie die twee ouwetjes zo laten ploeteren.

Ton: Nou, het is eh..

Harm: Als jongelui gewoon op de kont blijven, dat geeft geen pas.

Lia: Maar meneer, eh..

Harm: Nee, sorry hoor. Dat zijn we hier wel anders gewend. Koffie drinken kan altijd nog.

Ton: Maar dan wordt ie koud.

Harm: Dan biggen de varkens beter jongeman. Zo en nou gaan we eerst eens even helpen die tent voor de lui af te breken.

Ton: Afbreken? Maar hij staat net. Bovendien, het is onze tent.

Harm: Nee, nou wordt hij helemaal mooi. Laten jullie die oudjes voor jullie het werk doen?

Lia: Ik geloof dat we even iets uit moeten leggen meneer eh..

Harm: Harm. Harm Wiersma. Eigenaar van kampeerboerderij "Des te beter des te is tie."

Ton: Aha, bent u de eigenaar. We konden u net niet vinden toen we ons wilden aanmelden. Ton Wagenaar. *(geeft hand. Kijkt beteuterd naar zijn vieze handen)*

Harm *(ziet Ton kijken)*: Het werk op een kampeerboerderij gaat gewoon door. Maar, leg uit.

Lia: Ik ben Lia, Ton's vrouw. *(zij geeft duidelijk maar geen hand)* Die lieve mensen daar boden zelf aan om ons tentje op te zetten. We zijn net aangekomen en eh..

Henk: Goede middag. Ik hoorde op een afstandje het gesprek. Ik geloof dat het allemaal op een misverstand berust. Mijn vrouw Rie en ik boden zelf aan die tent op te zetten.

Harm: Dat hoorde ik ja. Nou, neem me dan niet kwalijk.

Rie: U bent de eigenaar? Aangenaam kennis te maken. Uw vrouw heeft ons gisteren de plek aangewezen. U had het nogal druk zei ze.

Harm: Klopt. Geertje 3 was net bezig met kalveren. Drukke tijd zo hè.

Henk: Ik weet wat het is. Wij hadden vroeger ook koeien en eh..

Rie: Wat sta je nu weer voor een onzin uit te kramen man. Je bent de stad nog nooit uit geweest.

Henk: Nou, met drie dochters en een schat van zo'n vrouw.

Rie: Gek. *(de anderen lachen)*

Harm: Ik geloof dat ik verder geen uitleg meer nodig heb. Wat mij betreft is het wel duidelijk. U zult het wel redden zo met elkaar. Dan kan ik weer verder met mijn werk. Als u wat nodig hebt, mijn vrouw is in de boerderij of ergens daar omheen. Een fijn verblijf verder, en ik loop u vast nog wel eens tegen het lijf. *(af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto